

MINUETTO LIBERO

NORWEGIAN CONTEMPORARY MUSIC FOR
YOUTH STRING ORCHESTRA

OM KOMPONISTENE OG VERKENE

MAGNE HEGDAL: LITEN SYMFONI

«Liten symfoni» består av tre satser. Den første er i sonateform: En eksposisjon med hovedtema og side-tema, en "gjennomføring" der stoffet blir variert, og en reprise med temaene i hovedtonearten (d-moll). I reprise blir det tydelig at hovedtemaet danner et «vers» og sidetemaet et «refreng» – altså en enkel sangform.

Annen sats er en scherzo, en rask sats i skiftende takarter, og siste sats er langsam med rolige akkorder («skritt») som av og til stanser opp. Motto for de tre satsene: løpe – lete – liste.

Magne Hegdal (1944) studerte klaver med Nicolai Dirdal og Erling Westher og debuterte som pianist i 1969. Han studerte komposisjon med Conrad Baden og Finn Mortensen, og tok diplom i komposisjon ved Oslo Musikkonservatorium i 1972. Hegdal har undervist ved Norges musikkhøgskole. I flere år var han Dagbladets faste musikkammelder.

På 1970-tallet var Hegdals musikk preget av streng, gjennomgripende aleatorikk. Han ble kjent som «komponisten med terningene», fordi det tilfeldige hadde en relativt stor plass i hans komposisjonsarbeid. Han komponerte de ulike parametrene, melodiske motiv, rytmiske mønstre, dynamikk osv., men lot tilfeldighetene bestemme rekkefølge og sammensetning. Amerikaneren John Cage var en klar inspirasjonskilde. I løpet av de siste ti årene har Hegdals komposisjonsstil utviklet seg mot større stilmessig åpenhet, men han er fortsatt opptatt av å balansere det lovmes-sige mot det tilfeldige i sin musikk.

EIVIND BUENE: VANNMUSIKK

Dette stykket er et forsøk på å gi unge strykere (eller amatør-orkestre) nye og annerledes klangopplevelser med instrumentene sine. Stykket består av fem satser på mellom ett og to minutters varighet. De ulike satsene tar for seg ulike aspekter av vann, koblet til de lydlige assosiasjonene de gir. Tre av satsene er rene tekststykker uten noter, bare med en «oppskrift» på hvordan man kan frembringe lyden av en regnbyge, lyden av et fossestryk og bølgende lyder. De to andre satsene tar for seg lydene av ringer i vann og kjølige is-lyder.

På denne måten håper jeg at musikerne kan bli kjent med alternative spilleteknikker og klanger i et landskap av kjente metaforer, slik at det oppleves som spennende utforsk-ninger snarere enn noe fremmed og skremmende. Jeg har forsøkt å benytte mange av de klangerne og spilletåtene jeg vanligvis bruker i musikk for strykere, men tilpasset formidlingen til nye utøvere av ny musikk.

Eivind Buene (1973) studerte pedagogikk og komposisjon ved Norges musikkhøgskole fra 1992 til 1998, og i 1999 og 2000 var han huskomponist for Oslo Sinfonietta. Siden 2000 har han vært frilanskomponist, og bodd og arbeidet i Oslo. I denne perioden har Buene samarbeidet med en rekke ensembler og orkestre i inn- og utland. Ved siden av å skrive for klassiske besetninger samarbeider Buene jevnlig med improvisasjonsmusikere. Blant disse finner vi pianisten Christian Wallumrød, duoen Zach/Grydeland og saksofonisten Frode Gjerstad. I 2005 og 2006 mottok Buene bestillinger fra Ensemble Intercontemporain og Birmingham Contemporary Music Group. Blant norske oppdragsgivere finner vi Det Norske Kammerorkester, Kringkastingsorkestret og Kristiansand Symfoniorkester, hvor Buene var huskomponist i 2006–2007. Høsten 2005 hadde Buene sin første fremføring med Oslo-Filharmonien og Ensemble Intercontemporain, og han hadde sin debut i Carnegie Hall med Det Norske Kammerorkester. I august 2006 hadde kammeroperaen «September» premiere med Opera Vest.

KAARE DYVIK HUSBY: ARTINATRINN

Etter ein ferie i Marokko vart eg gripen av den arabiske klassiske musikken, og «Artinatrin» er sterkt prega av den påverkinga. Då stykket vart til, var det minneår for Henrik Ibsen, som døydde hundre år tidlegare. Eg ville vere med på feiringa. Ibsen nytta òg arabisk inspirasjon då han skapte Anitra, som dansar så sensuelt for Peer Gynt. «Anitras dans» var den første tittelen eg tenkte på. Men tittelen var brukt før, så eg stava namnet hennar baklengs for å unngå forveksling med Grieg.

Kaare Dyvik Husby (1969) har studert komposisjon ved Norges musikkhøgskole, bl.a. med Alfred Janson. Siden 1994 har han vært en viktig del av musikklivet i Stavanger på flere fronter – ved Stavanger musikkskole og Høgskolen i Stavanger (nå universitet), og som huskomponist i Stavanger Symfoniorkester gjennom Norsk Kulturråds aspirantordning.

Kaare Dyvik Husby har markert seg blant den yngre generasjon av norske komponister. Han har hatt frem-

førelser ved alle de viktigste samtidsmusikkfestivalene, Ultima, Music Factory, Ilios, Stavanger Speculum samt Ung Nordisk Musikkfest. Hans verkliste omfatter mye kammermusikk, men også vokalmusikk og verker for korps. Han har også rekonstruert tre orkesterstykker fra Geirr Tveitts ballett «Baldurs draumar», som inntil 1999 bare forelå i konsertopptak.

TORSTEIN AGAARD-NILSEN: HIPP-TRIPP-TRAMP

Da jeg møtte Bønes-orkesteret fra Bergen for første gang, øvde vi rytmene uten noter, og med fri tonehøyde. Det å bare fokusere på rytmene gjorde det mye enklere å lese musikken når tonehøyder også skulle være med.

Stykkets undertittel «en slags dans...» henspeiler på den rent fysiske fremførelsen av stykket, der både rytmikk og effekter med tramping i gulvet kan gi assosiasjoner i retning dans.

Stykket er også ment å avspeile impulsivitet og innfall, noe som i stor grad hører ungdommen til.

Instrumentasjon:
2 fløyter
2 Bb klarinetter
strykere

Selv om blåserne har egne stemmer i partituret, kan stykket fremføres uten disse. I tillegg kan bratsj og kontrabass utelates da stemmene er dekket inn i hhv. fiolin 3 og cello.

«Hipp-Tripp-Tramp» ble første gang fremført av Bønes Skoleorkester under ledelse av Eli Hydle i januar 2007. Etter urfremføringen ble stykket revidert. Noen vanskelige passasjer ble forenklet og noe strøket, men det er fortsatt noen rytmiske, harmoniske og klanglige utfordringer underveis.

Torstein Aagaard-Nilsen (1964) er utdannet ved Universitetet i Bergen og Bergen Musikkonservatorium. Aagaard-Nilsens produksjon vitner om en udogmatisk og leken tilnærming til det å komponere. Etter å ha etablert seg i området nord for Bergen på slutten av 80-tallet, begynte komponeringen hans med verk for brassband, og han fikk rask suksess. Etter hvert resulterte kontakten med samtidsmusikkmiljøet i Bergen i bestillinger fra bl.a. Ny Musikk Bergen, BIT 20 Ensemble, Music Factory og Autunnale.

I tillegg er Aagaard-Nilsen kjent for sine verk for diverse blåsebesetninger. Hans formspråk søker både det for-

tellende og det visuelle i et forsøk på å nå en musikk som fremstår som umiddelbar og kommuniserende.

OLE-HENRIK MOE JR.: UNØDVENDIG SOLNEDGANG

Stykket baserer seg på en drøm jeg hadde da jeg besøkte noen venner som bor ved Solberg spinneri. I drømmen står jeg sammen med mine venner og ser på en solnedgang. Idet sola går ned, sier en: «Dette er helt unødvendig.» I drømmen var solnedgangen akkompagnert av orkestermusikk, så jeg har prøvd å gjengi lyden fra drømmen i dette stykket.

Ideen rundt stykket er at man kan få et relativt komplekst uttrykk ut av enkle midler – de enkelte stemmene er ganske uinteressante, men sammen blir lydbildet spennende. Tanken er at ungdommene får oppleve at noe som er uinteressant og enkelt alene, blir spennende og komplekst i et samspill. I tillegg får man en innføring i moderne spilleteknikker.

Ole-Henrik Moe jr. (1966) har komponert kammer- og orkestermusikk som har vært framført både i konsertsammenhenger og på radio og tv i Norge og i utlandet. Han har medvirket som komponist og musiker på en rekke «crossoverprosjekter» i tillegg til at han har opptrådt som jazzfiolinist. Som moderne improvisasjonsmusiker har Ole-Henrik Moe jr. vært aktiv både sammen med andre og som solist, i alt fra teateroppsetninger til forestillinger med moderne danseimprovisasjon. Ole-Henrik har studert fiolin ved Østlandske Musikkonservatorium og komposisjon ved Pariskonservatoriet. Den kjente greske komponisten Iannis Xenakis var i flere år hans lærer. Ole-Henrik ble i 2006 tildelt Arne Nordheims komponistpris og i 2007 vant han, sammen med kona Kari Rønnekleiv, Spellemannprisen i klassen samtidsmusikk for albumet «Ciaccona / 3 Persephone Perceptions».

GISLE KVERNDOKK: SHAKESPEARE SUITE FOR STRYKERE, 2005

Jeg har opp gjennom årene beskjeftiget meg mye med Shakespeares skuespill. Blant annet har jeg laget musikk til oppsetninger av «As you like it» og «A Midsummer-night's Dream». Disse stykkene har så mye musikk i seg at man sjelden blir ferdig med dem. Karakterene lever med deg og synger i deg. Det har i alle fall skjedd med meg. Derfor har jeg latt fire av disse karakterene inspirere meg til en liten suite for strykere.

Første sats er «Touchstone», narren i «As you like it», en morsom observator og kommentator til kjærlighetsintri-

gene i stykket. Satsen går i 7/8 takt, og illustrerer narren som en morsom og uforutsigbar karakter.

Andre sats er «Titania», alvedronningen i «A Midsummernight's Dream». En sensuell, vakker og lengselsfull skikkelse.

Tredje sats, «Puck», handler om den lille alven, Oberons tjener, fra «A Midsummernight's Dream». Han er en liten intrigant luring som skaper mye trøbbel for både mennesker og alver. Musikken er lett, luftig og fyker av gårde, som en rask liten vals.

Siste sats er «Rosalind», den vakre jenta i «As you like it» som må kle seg ut som en mann for å slippe unna den grusomme hertugen. Hun forelsker seg i en annen mann, og forviklingen er fullkommen. Musikken skal illustrere hennes frustrasjon, hennes tvil og lengsel.

Gisle Kverndokk (1967) studerte komposisjon med Ragnar Söderlind før han startet på Norges musikkhøgskole, der han tok diplomeksamen i 1994 etter studier med Olav Anton Thommessen, Lasse Thoresen og Alfred Janson. Han studerte også med John Corigliano og David Diamond ved The Juilliard School i New York. Gisle er kjent for sine operaer.

HENRIK HELLSTENIUS: IMPROVISATION I OG II

Disse to små stykkene for amatør-strykeorkester er skrevet som løse, improvisatoriske stykker. Improvisasjonen ligger i komposisjonsprosessen, og ikke i notene for musikerne. Det er komponisten som har sittet og improvisert og lekt seg med de akkordene og linjene som er blitt til disse stykkene.

Den første improvisasjonen består av gjentatte fraser og toner som skaper ulike sammensetninger av akkorder og linjer. Denne delen er flytende og horisontal. Den andre delen er en veksling mellom enkle akkorder, unisone toner og stillhet. Her er det et spill mellom dissonerende og konsonerende akkorder og pausene som omgir dem.

Henrik Hellstenius (1963) tok musikk mellomfag ved Universitetet i Oslo i 1984. Senere har han avlagt kandidat- og diplomeksamen i komposisjon ved Norges musikkhøgskole, hvor professor Lasse Thoresen var hans lærer. Året 1992–93 tilbragte han i Paris, hvor han studerte komposisjon, analyse og instrumentasjon med komponisten Gérard Grisey ved Conservatoire Supérieur. Han har også studert computerstøttet komposisjon ved IRCAM i Paris.

Hans verker har vært representert på en rekke festivaler og konserter i inn- og utland. Han har vært fremført på musikkfestivaler i Frankrike, England, Norden, Baltikum og Japan. Han har blitt fremført flere ganger ved Nordiske Musikkdager, Ultima og Music Factory, i samarbeid med ensembler som Cikada, Oslo Sinfonietta, BIT20 Ensemble, Ensemble Court-Circuit etc. I 1999 ble hans første opera «SERA» urfremført ved Ultimafestivalen, senere spilt høsten 2003 på Polens nasjonalopera, Opera Narodowa i Warszawa. For denne operaen fikk han Edvard-prisen 2000.

ÅSMUND FEIDJE: MINUETTO LIBERO (FRIMINUTT)

«Minuetto Libero», eller fritt oversatt «Friminutt», er et forsøk på å fange friminuttets lek og organisere det i et musikalsk uttrykk. Vi hører først skoleklokka ringe, så begynner ballen å sprette, flere samles og leken tar form. Den kreative utfoldelsen avbrytes igjen av skoleklokka som minner oss om plikt og alvor.

Men alvor finnes også i leken, noen hopper og spretter, andre slenger tauet. Uansett hvilken oppgave en har fått, er full innsats i samspill med de andre det som gjør leken morsom!

Formmessig er nok dette ikke noen ekte minuetto (menuett), men en minuetto libero kan vi vel kalle det. Jeg håper at alle får det gøy i friminuttet, og at «Minuetto Libero» blir et divertimento både for utøverne og de som følger leken fra sidelinja.

Åsmund Feidje (1948) begynte sin karriere på 1960-tallet, som gitarist i den eksperimentelle norske rockegruppen «Rain». I 1969 ble denne gruppen knyttet til Nationaltheatret i Oslo, og Feidje fortsatte sin musikalske karriere der, først som musiker, og deretter som leverandør av musikk til scenen. Feidje virker nå både som musikkonsulent og som komponist ved Nationaltheatret.

Feidje er i utgangspunktet selvlært som komponist, og selv om hans arbeid er konsentrert om musikk for scenen, var han på 1980-tallet også tilknyttet samtidsmusikkensemblet «Octoband». Denne gruppen, som rommet komponister med ulik musikalsk bakgrunn og ulike ideer, ble dannet ut fra et felles ønske om å utforske nye typer musikalske uttrykk.

ALFRED JANSON: A BAGDAD BLUES (NOT FOR BLAIR, NOT FOR BUSH)

Janson sier om stykket: En politisk tittel som sier nok. Stykket er skrevet med tanke på at instrumentasjonen

i de forskjellige orkestrene varierer. I utgangspunktet er det kun skrevet for fioliner og celloer, men bratsjer og kontrabasser kan enkelt suppleres der orkestrene har det.

Alfred Janson (1937) kan se tilbake på et nesten 60-årig virke i norsk musikkliv. Hans debut som trekkspillvirtuos fant sted i Oslos restaurantmiljø i tolvårsalderen. Han hadde også oppdrag i NRK, og klaverdebuten fant sted i Oslo i 1962. Som utøvende musiker har han gjort seg spesielt bemerket innen jazz, men mangesidighet er hans kjennetegn. Han har selv uttrykt at han er interessert i nesten alt «unntatt Wagner og wieneroperetter».

Det er vanskelig å plassere Janson i noen stilmessig bås. Hans tidlige verker var i et modernistisk tonespråk, men han søkte seg etter hvert over i mer tonale baner. Han blir gjerne omtalt som en moderne romantiker, som har latt seg inspirere av både jazz og elektronikk. Hans verk avspeiler kreativ kraft, originalitet og viljestyrke, samtidig som de har en lys lyrisk undertone. Han har ofte latt seg inspirere av politiske temaer, noe som gjenspeiles i verket han har skrevet for UNOF.

KNUT VAAGE: ARCOLOGI II-IV

«ArcoLogi II, III og IV» er tre korte stykker som kan framføres hver for seg, eller samlet som en miniatyrsuite.

«ArcoLogi II» har undertittel «Frog Funck» og er rytmisk drivende. Stykket har valgfrie ekstrastemmer for to fløyter.

«ArcoLogi III», med undertittel «Element», er en dirigentstyrt improvisasjon hvor strykeorkesteret prøver ut ulike alternative spilleteknikker.

«ArcoLogi IV», undertittel «When Miles Smiles», er påvirket av stilen til Miles Davis.

Sandnes kulturskole Unge Strykere deltok under komponeringen av musikken gjennom en workshop. Vestfold Ungdomsstrykeorkester har senere prøvd ut resultatet før urframføring. Stykket ble første gang framført under Vestlandsfestivalen 2008 i Grieghallen.

Knut Vaage (1961) bor i Bergen hvor han livnærer seg som komponist. Han har utdanning i klaver og komposisjon fra Bergen musikkonservatorium. Fra Norges musikkhøgskole har han fått realkompetanse som lektor i komposisjon.

Siden 1983 har Vaage vært frilanser. Han har vært aktiv innenfor flere stilarter, men med hovedvekt på

improvisasjons- og samtidsmusikk. Vaage har i flere prosjekter utforsket grensene mellom improvisasjon og komposisjon.

Formidling av samtidsmusikk i et bredere forum har vært en del av Vaages aktivitet. Han har deltatt i riks-konsertprosjektene PreSens og Bryt Lydmuren, som er rettet mot barn og unge, mens multimediekonserten «Tid som renn – tid som flyt» inkluderer lokale kor og orkester. Vaage har vært styremedlem i Norsk Komponistforening, leder i Ny Musikk avd. Bergen og for Autunna-festivalen i samme by.

ABOUT THE COMPOSERS AND WORKS

Magne Hegdal made his debut as pianist in 1969. He studied composition with Conrad Baden and Finn Mortensen, and received his degree in composition from the Oslo Conservatory of Music in 1972. Hegdal's music has been characterised as aleatoric. More recently, his style of composition has developed in the direction of a greater stylistic openness and more varied and direct expression, but he is still concerned with balancing chance and order in his music. In 2002 he received Norway's prestigious Lindeman Prize.

«Liten symfoni» (Small Symphony) has three movements. The first movement is in the form of a sonata, with an exposition, development, and recapitulation. The second movement is a scherzo, with a fast tempo and differing time signatures. The last movement is slow. The three movements have their own mottos: «run» – «search» – «sneak».

Eivind Buene studied music education and composition at the Norwegian Academy of Music. As freelance composer he has collaborated with a number of different ensembles and orchestras in Norway and abroad. He has received commissions from Ensemble Intercontemporain, Birmingham Contemporary Music Group, Fondation Royaumont, and, in Norway, Det Norske Kammerorkester, Kringkastingsorkesteret, and Kristiansand Symphony Orchestra, where he served as composer in residence.

Buene's piece, «Water Music», is an attempt to give young string players new and different experiences of sound with their instruments. The piece has five movements, all of which focus on different aspects of water and their associations with sound. By means of this «sound-scape», the composer hopes that the musicians will become familiar with alternative playing techniques through familiar sounds, and that the experience will be less daunting.

Kaare Dyvik Husby studied composition at the Norwegian Academy of Music and has made a name for himself as one of Norway's leading young composers. His music has been performed at Norway's most important contemporary music festivals, among them, the Ultima Oslo Contemporary Music Festival, Music Factory (Ber-

gen), the Ilios Festival of New Music (Harstad), Stavanger Speculum, and the Young Nordic Music Festival.

Regarding the work featured on this recording, Husby relates: «Following a holiday in Morocco, I became captivated by Arabian music, and "Artinatrin" is heavily influenced by the effect it had on me. The piece was written during the centenary of Henrik Ibsen's death, and I wanted to be involved in the commemoration. Ibsen was also inspired by Arabian culture when he created Anitra, who dances sensually for Peer Gynt. "Anitra's Dance" was the first title for the piece that came to mind. However, to avoid any confusion with Edvard Grieg's piece, I spelled "Anitra" backwards.»

Torstein Aagaard-Nilsen is a composer, arranger, brass tutor, conductor, and teacher. His broad spectrum of musical activity, the versatility of his production, and his interest in working with amateurs and young musicians can be explained by the fact that he sees composition as a kind of social activity. In his words: «The composers (and artists in general) play an important role in society as a guide to experiences.»

Speaking of the composition on this recording, Aagaard-Nilsen says: «When I first met the school orchestra, we practiced the rhythms without music. Focusing first on the rhythm made it much easier to read the music afterwards. The subtitle, "a kind of dance", reflects the actual physical performance of the piece. Both the rhythmical patterns and the stomping on the floor can call to mind associations of a dance.»

Ole Henrik Moe, Jr. has composed chamber and orchestral music that has been performed in concerts, on Norwegian radio and television, and abroad. He has performed as jazz violinist and contributed both as composer and performer to a number of «crossover» projects. Ole Henrik Moe is a renowned improviser and has participated in theatre productions and modern dance performances. Of his composition on this recording, Moe says: «This piece is based on a dream I had about a sunset. In the dream, the sunset was accompanied by orchestral music, so in this piece I have tried to recreate the sound from the dream.»

The idea behind the piece is that one can achieve complex expression with the use of simple ideas – one part alone is uninteresting and simple, but played together with another it sounds interesting. The performers will experience the complexity when they play together and simultaneously learn new playing techniques.

Gisle Kverndokk studied composition with Olav Anton Thommessen, Lasse Thoresen, and Alfred Janson at The Norwegian Academy of Music, and with John Corigliano and David Diamond at The Juilliard School in New York City. In 1994 he attended the BMI Earl Hagen Film Scoring Workshop in Hollywood.

«Shakespeare Suite» has four movements, each inspired by a different character from the plays of Shakespeare. In the first movement it is «Touchstone», the court jester from «As You Like It». The movement is in 7/8 time and portrays the fool as a droll and unpredictable character. The second movement features «Titania», the fairy queen from «A Midsummernight's Dream». «Puck» is the focus of the third movement, in which the music is light and flowing, like a fast waltz. In the last movement we meet «Rosalind» from «As You Like It», with the music expressing her frustration, doubt, and longing.

Henrik Hellstenius studied musicology at the University of Oslo, and later composition with Lasse Thoresen at the Norwegian Academy of Music. He spent 1992-93 studying with Gérard Grisey at the Conservatoire Supérieure in Paris, and he has studied computer-supported composition at IRCAM. His music is frequently performed in concerts and at festivals around Europe. His opera, SERA, which has been recorded, received Norway's Edvard Prize in 2000.

The two pieces for amateur string orchestra are written in an improvisational style. The actual improvisation is to be found in the process of composition, not in the scores for the musicians. The first piece consists of repeated phrases and tones creating different combinations of chords and lines. This part is floating and horizontal. The second piece fluctuates between simple chords, unison tones, and silence.

Åsmund Feidje began his career in the 1960s as guitarist with an experimental rock group. In 1969 the band became associated with The National Theatre in Oslo, where Feidje continued his musical career. He is primarily self-taught as a composer, and in his work he has concentrated on writing music for the stage. His desire to write contemporary music led to a year of study with the Polish composer and professor, Bogusław Schaeffer, of the Mozarteum in Salzburg. It has had a significant impact in the development of his music.

«Minuetto Libero» is a play on words that can be translated as «a break between classes at school». The music tries to capture the games played during those breaks

and give expression to them musically. The piece starts and ends with the sound of the school bell.

Alfred Janson can look back on a career in the Norwegian musical community spanning almost sixty years. He debuted as accordion virtuoso at local Oslo restaurants at the age of twelve. His debut as pianist followed in 1962. He is frequently thought of as a modern Romanticist, who finds inspiration in both jazz and electronic music. His works mirror creative energy, originality and strength of will, while at the same time possessing a light and lyrical undertone. Moreover, that he often has been inspired by political themes is in evidence in this piece written for UNOF. In Janson's words, the piece has «a political title that speaks volumes». He composed it with the varying instrumentation of school orchestras in mind. The piece is written for violins and cellos, but violas and basses easily can be added, when available.

Knut Vaage lives as a composer in Bergen. He has worked in different styles of music, while concentrating on improvisational and contemporary music. Many of Vaage's projects have explored the boundaries between improvisation and composed music. His music has been regularly performed in concerts and at festivals in Norway and abroad.

«ArcoLogi» for string ensemble has been composed with young performers in mind. It consists of three short pieces, which can be performed separately or together as a miniature suite. «ArcoLogi II, Frog Funk» is a rhythmic piece and has optional parts for two flutes. «ArcoLogi III, Element» is an improvisation led by the conductor, in which the orchestra becomes familiar with alternative playing techniques. «ArcoLogi IV, When Miles Smiles» is influenced by Miles Davis.

KORT OM PROSJEKTET «UNG NY MUSIKKSTYRING»

De Unges Orkesterforbund (UNOF) har gjennom hele sin levetid hatt det som et klart mål å hjelpe orkestrene med å finne musikk de kan spille. Det er et skrikende behov for musikk som er tilrettelagt for barn og unge, og kravet til kvalitet, tilgjengelighet og musikalsk interessant materiale har økt voldsomt de siste årene. Formålet med prosjektet har vært å få laget ny musikk som lokale orkestre kunne fremføre i sin ordinære aktivitet.

10 komponister har skrevet musikk for en oppgitt besetning med varighet på ca. 3-5 minutter, og bortimot 15 orkestre har vært involvert i innstuderingen, utviklingen og fremføringen av musikken. Komponistene har tatt i bruk sine egne, genuine uttrykk – det er ikke komponert «forsnillede» barnestykker. Komponistene og orkestrene har forholdt seg direkte til hverandre, både mens musikken har blitt til, mens den er blitt innøvd, og under framføringene.

Flere av komponistene har forholdt seg til to orkestre, og gjennom dette har man unngått spesielle tilrettelegginger og tilpasninger. På den måten fungerer verkene i forskjellige orkestre, uavhengig av nivå, størrelse og alder. De involverte orkestrene har også samarbeidet med to komponister. Komponister, som alle andre, er forskjellige og skriver forskjellig musikk. På den måten fikk orkestrene oppleve forskjellige musikkuttrykk og arbeidsmetoder.

THE PROJECT IN BRIEF

For as long as it has existed, the clear objective of the Norwegian Association of Youth Orchestras / De Unges Orkesterforbund (UNOF) has been to help orchestras find music they can play. There is an obvious need for music adapted for children and younger musicians, and over the past few years there has been a drastic increase in demand for the availability of musically interesting material of high quality. The project's goal has been to encourage the composition of new music that local orchestras can perform as part of their ordinary activities.

Ten composers have written music – each piece composed for a given instrumentation and lasting three to five

minutes – and approximately fifteen orchestras have been involved in rehearsing, developing, and performing the music. The composers have written in their own original style, with no hint of «watered-down» pieces for children. There has been close collaboration between the composer and the orchestra while the music was being composed, as well as during the rehearsals and performances.

A number of the composers have worked with two orchestras, thereby circumventing the need for special arrangements and adaptations. In this way, the works have functioned in different orchestras, independent of level, size, and age. The participating orchestras have also collaborated with two composers. Composers, like everyone else, have their differences and write different kinds of music. This has enabled the orchestras to experience different forms of musical expression and working methods.

KORT OM UNOF

De Unges Orkesterforbund (UNOF) er en landsomfattende organisasjon for alle barne- og ungdomsorkestre i Norge. UNOF har 4 100 medlemmer i alderen 4–26 år, som spiller i 135 lokale orkestre. UNOF jobber for at barn og unge kan få opplæring og spille i orkestre, og at barn og unge får mulighet til å påvirke sin egen organisasjon og utvikling. UNOF følger opp medlemsorkestrenes interesser overfor politikere og myndigheter, driver to nasjonale symfoniorkestre for barn og unge, og arrangerer sommermusikkskoler over hele landet. UNOF hjelper orkesteraktivitet faglig og økonomisk. UNOF mottar driftsstøtte fra staten, og har H.M. Dronningen som sin høye beskytter.

UNOF IN BRIEF

The Norwegian Association of Youth Orchestras / De Unges Orkesterforbund (UNOF) is a nationwide organisation for all children's and youth orchestras in Norway. UNOF's 4,100 members range in age from four to twenty-six and play in 135 local orchestras. UNOF works toward making music education and the opportunity to play in an orchestra available to children and youth, while at the same time allowing them to influence their own organization and its development. UNOF represents the interests of its member orchestras in meetings with politicians and authorities. It maintains two national

symphony orchestras for children and youth, and it organizes summer music schools throughout the country. UNOF supports orchestra activity both professionally and financially. It receives operational support from the Norwegian government.

KORT OM NORSK KOMPONISTFORENING

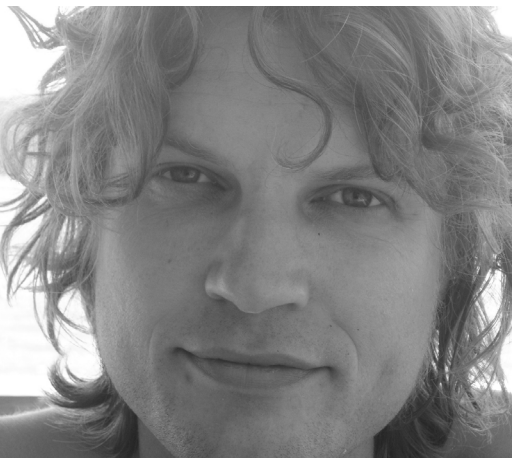
Norsk Komponistforening, grunnlagt i 1917, arbeider aktivt for å legge forholdene best til rette for yrkesaktive komponister, for å utvikle og få fremført samtidsmusikk, og for å skape en økende oppmerksomhet rundt kunstarten.

THE NORWEGIAN SOCIETY OF COMPOSERS IN BRIEF

The Norwegian Society of Composers, founded in 1917, actively endeavours to create optimal conditions for working composers, to promote and facilitate the performance of contemporary music, and to help generate increased awareness of the art form.

EIVIND BUENE

TORSTEIN AAGAARD-NILSEN

KAARE DYVIK HUSBY

GISLE KVERNDOKK

HENRIK HELLSTENIUS

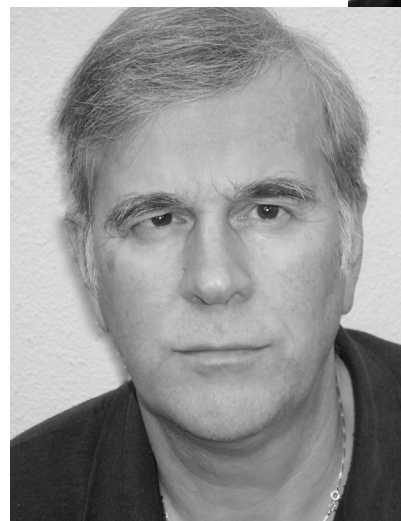
OLE HENRIK MOE, JR.

KNUT VAAGE

ALFRED JANSON

ÅSMUND FEIDJE

MAGNE HEGDAL

UNOF

MINUETTO LIBERO

LITEN SYMFONI

MAGNE HEGDAL (1944)

1. I. Allegro di sonata (03:15)
2. II. Tempo di scherzo (01:46)
3. III. Finale lento (03:38)

VANNMUSIKK

EIVIND BUENE (1973)

4. I. Regnbyge (00:52)
5. II. Bølger (02:03)
6. III. Ringer i vann (02:02)
7. IV. Fossestryk (01:00)
8. V. Is (01:46)

9. ARTINATRINN (02:45)

KAARE DYVIK HUSBY (1969)

10. HIPPI-TRIPP-TRAMP (03:24)

TORSTEIN AAGAARD-NILSEN (1964)

11. UNØDVENDIG SOLNEDGANG (03:05)

OLE HENRIK MOE JR. (1966)

SHAKESPEARE SUITE

GISLE KVERNDOKK (1967)

12. I. Touchstone (01:02)
13. II. Titania (01:28)
14. III. Puck (01:10)
15. IV. Rosalind (01:23)

IMPROVISATION I & II

HENRIK HELLSTENIUS (1963)

16. Improvisation I (04:37)
17. Improvisation II (03:41)

18. MINUETTO LIBERO (05:41)

ÅSMUND FEIDJE (1948)

19. A BAGDAD BLUES

(NOT FOR BLAIR, NOT FOR BUSH) (06:31)

ALFRED JANSON (1937)

ARCOLOGI II, III & IV

KNUT VAAGE (1961)

20. ArcoLogi II (01:51)
21. ArcoLogi III (03:59)
22. ArcoLogi IV (02:12)

CONDUCTOR: PETER S. SZILVAY

FIRST VIOLIN: BOGUMILA DOWLASZ (PRINCIPAL),
MINNA ALEN, RANNVEIG WINGE

SECOND VIOLIN: NIELS ASCHEHOUG, MARIT EGENES,
TOVE HALBAKKEN

VIOLA: BENDIK FOSS, BIRGITTA HALBAKKEN, STIG OVE OSE

CELLO: HANS JOSEF GROH, CECILIA GØTESTAM, KJERSTI RYDSAA

DOUBLE BASS: GLENN GORDON, KJETIL SANDUM

RECORDED AT RAINBOW STUDIO IN OSLO, DECEMBER 2009

SOUND ENGINEER: PEER ESPEN URSFJORD

BALANCE ENGINEER: THOMAS WOLDEN

EDITING: VEGARD LANDAAS

MASTERING: THOMAS WOLDEN

BOOKLET NOTES: LOTTE FREDRIKKE RASMUSSEN GORDON

ENGLISH TRANSLATION AND EDITING: JIM SKURDALL

BOOKLET EDITOR: HEGE WOLLENG

COVER DESIGN: ANNA-JULIA GRANBERG / BLUNDERBUSS

COVER ILLUSTRATION: JAN OVE IVERSEN / OVER PARI

THIS RECORD HAS BEEN MADE IN COLLABORATION WITH
DE UNGES ORKESTERORKESTERFORBUND (UNOF)

WITH SUPPORT FROM:

ARTS COUNCIL NORWAY AND THE NORWEGIAN COMPOSERS' ASSOCIATION

LAWO

LWM003

© 2013 LAWØ © 2013 LAWØ CLASSICS
www.lawo.no

UNOF
de unges orkesterforbund

